

DE BELANGRIJKHEID VAN DE VISSERIJVLOOT IN DE E.E.G.

Volgens de „Fish Industry Review“ was de vloot in de onderscheiden landen van de Europese Gemeenschap van volgend belang op 1 juli 1974 :

Land	Eenheden boven de 100 Br.Ton		Eenheden boven de 500 Br.Ton	
	Aant.	Brt.	Aant.	Brt.
België	89	13.972	5	3.120
Denemarken				
+ Groenland	270	43.292	8	5.921
Frankrijk	527	107.803	57	36.302
W.-Duitsland	61	10.139	47	39.160
Ierland	16	1.802	—	—
Italië	172	32.176	39	26.489
Nederland	359	73.837	7	4.233
Gr.-Britannië	459	109.279	117	85.716
EEG totaal	1.953	392.300	280	200.941

Land	Eenheden boven de 1000 tot 2000 Brt.		Eenheden boven de 2000 Brt.	
	Aant.	Brt.	Aant.	Brt.
België	1	1.398	—	—
Frankrijk	25	36.081	4	9.762
W.-Duitsland	21	32.077	26	75.519
Italië	22	30.889	—	—
Nederland	2	2.904	—	—
Gr.-Britannië	38	47.803	—	—
EEG totaal	109	151.152	30	85.281

Wat België betreft, dienen we onmiddellijk te laten opmerken dat de statistiek niet volledig juist is in die zin, dat wat de eenheden boven de 100 Brt betreft, er 6 eenheden de visserij in het buitenland beoefenen, waarvan 5 in Zaire. Verder is in deze statistiek nog de Narwal opgenomen als eenheid boven de 1000 ton en deze is lang verdwenen.

Anderzijds stellen we vast, dat Groot-Britannië in de totaalstand van vaartuigen vanaf 100 Brt en meer de leiding neemt met 614 en een brutotonnemaat van nagenoeg 243 duizend ton, gevolgd door Frankrijk met 613 eenheden en bijna 190 duizend bruto tonnemaat met als derde West-Duitsland met 155 eenheden en 157 duizend ton. België zou volgens dezelfde statistiek 95 eenheden boven de 100 ton met 18.490 ton hebben.

Wat nu de waarde van de in de afslag verkochte vis betreft van de vloeten dezer onderscheiden landen, krijgen we volgende tabel voor 1973:

Land	Bedrag in miljoenen	Verh. tot het br nat. verbr.
Frankrijk	17.190	0,2
Groot-Britannië	13.680	0,22
Italië	10.544	0,21
Denemarken en Groenland	7.686	0,75
West-Duitsland	6.212	0,05
Nederland	5.562	0,25
België	1.113	0,07
Ierland	641	0,29

Niettegenstaande het belang van de visserij in Frankrijk, Engeland en West-Duitsland, zien we toch dat, in verhouding tot het nationaal brutoproduct de percentgewijze cijfers nog heel minuscule zijn. Het is alleen Denemarken die bijna 1% bereikt. Hieruit kunnen we maar het zeer relatief belang van de visserij afleiden in de industrieel uitgebouwde landen van de Europese Gemeenschap.

Wat nu het totaal aantal eenheden op één januari 1974 betreft, namelijk van alle gemotoriseerde vissersvaartuigen welke ook de tonnage is, krijgen we voor de E.E.G.-landen volgende tabel met daarbij het aantal vissers.

Land	aantal	Brutoton	Vissers
Italië	20.902	264.715	65.000
Frankrijk	13.315	271.403	33.755
Denemarken	7.123	119.491	14.745
Groot-Britannië	6.566	307.305	23.476
West-Duitsland	1.648	165.625	5.948
Nederland	1.042	95.823	4.980
Ierland	1.095	20.670	6.575
België	268	22.824	1.548
EEG totaal	51.959	1.267.856	156.027

Een kleine ontleding van bovenstaande tabel leert ons dat de gemiddelde tonnage bij de West-Duitse vloot het hoogst ligt, namelijk 100 Brutoton, terwijl de gemiddelde bezetting slechts 3,7 man zou bedragen. Voor Nederland zou de gemiddelde brutoton per vaartuig 92 bedragen voor een bezetting van 4,8 man. Voor België gemiddeld 85 ton voor een bezetting van 5,8 man per varende eenheid. We moeten hier nog eens herhalen dat deze cijfers voor België in bovenstaande tabel sterk beïnvloed worden door de grote vaartuigen die op Zaire vaarden maar nog te

Oostende ingeschreven staan. Het gaat hier over de O.80, O.85, O.90, O.300, O.310, O.314, O.319, O.322, O.323. Ook werd in deze statistiek uitgegeven door de Fish Industry Review nog rekening gehouden met de Z.565 Narwal ! Voor Groot-Britannië is de gemiddelde tonnage 47 ton en de gemiddelde bezetting 3,6 man. Frankrijk die over een tamelijk uitgebreide diepzeevloot beschikt, komt toch maar aan gemiddeld van 20 ton per varende eenheid, vanwege de overvloed aan kleine kustvaartuigjes. Denemarken die ook over heel wat kleine kustvaartuigjes beschikt, komt niet boven een gemiddelde van 17 brutoton per vaartuig met een gemiddelde bezetting van 2,1 man. Italië komt aan een gemiddeld brutoton van slechts 12,6 voor een gemiddelde bezetting van 3,1 man.

Deze statistieken moeten dus met een korreltje zout genomen worden, daar de statistieken eerst en vooral twee jaar oud zijn en voor wat België betreft de hierbovenvermelde schepen, alle geschrapt zijn uit de Belgische vloot. Tevens is de Europese vissersvloot sedertdien zo gewijzigd dat een statistiek als deze voorbijgestreefd mag genoemd of tot de geschiedenis behoort.

DE FRANSE VISSERIJRESULTATEN IN 1974 DEFICITAIRE BUITENLANDSE HANDELSBALANS

In „Le Marin“ verschenen enkele cijfers van productie en verkoop door de Franse visserijvloot in 1974. Volgens deze cijfers zou het nog zo slecht niet gegaan zijn. Inderdaad, niettegenstaande de totale aanvoer van vis, week- en schelpdieren licht teruggelopen is van 569.300 Ton naar 561.200 ten overstaan van 1973 is het opbrengstcijfer intengedeel gevoelig gestegen en wel van 15 miljard B. fr. naar 18 miljard B. fr. Voor een minder-aanvoer van 1,5 % een meeropbrengst van nagenoeg 20 %. Deze cijfers zeggen echter niet alles, want hier tegenover kregen we graag de cijfers van de ingezette tonnage en P.K. Het is nu even goed mogelijk dat de ingezette middelen in 1974 eveneens beduidend groter waren, maar de gemiddelde aanvoer per schip aldus beduidend lager, zodanig dat met een hoger prijsgemiddelde van 20 % voor het totaal produkt, de opbrengstcijfers per vaartuig toch gedaald kunnen zijn. Het is dus gevaarlijk voorbarige konklusies te trekken uit absolute cijfers zoals de korrespondent van „Le Marin“ dit doet. Ook het samenvoegen van de vangsten vis, week- en schelpdieren en andere, geeft soms wel een schiefsgetrokken beeld. In dit verband wijzen we er op dat in de sektor van de oesterkweek de productie tegenover 1973 opliep van 72.000 Ton naar 79.100 Ton en de korresponderende opbrengstcijfers in deze sektor van 3 miljard 456 miljoen B. fr. naar 5 miljard 850 miljoen B. fr. Aldus gezien gaat praktisch de totale meerwaarde in de aanvoer van de aan land gezette produkten uit de zee, volledig naar de sektor van de oesterkweek en bleef de prijs voor de vis nagenoeg gelijk. Tegenover de galopperende inflatie van de munt en ten overstaan van het stijgend kostencijfer in de uitbating, kunnen we dus gerust verklaren dat 1974 zeker geen goed jaar is voor de visserij. Hierbij komt nog dat de recessie zich slechts duidelijk heeft laten voelen vanaf de tweede semester 1974 zodat de resultaten over 1974 nog wat opgehouden werden door de eerste zes maanden die, ook bij ons nog voldoende gaven. We menen dat 1975 in dit verband heel wat slechter cijfers zal geven.

NEGATIEVE FRANSE BUITENLANDSE HANDELSBALANS

Als we de Franse uitvoercijfers met de invoercijfers vergelijken dan stelt men vast dat deze deficitair zijn ten bedrage van nagenoeg 12 miljard B. fr. ! Er wordt dus voor dergelijk bedrag meer aan visserijprodukten ingevoerd dan uitgevoerd. De invoer zou grosso-mode 17 miljard bedragen tegenover nagenoeg 5 miljard B. fr. voor de uitvoer.

Tegenover de totale Franse invoer vertegenwoordigt de invoer aan visserijprodukten slechts 0,72 % en de uitvoer 0,24 %. Ten overstaan van de totale Franse deficitaire handelsbalans die voor het ganse land ongeveer 150 miljard B. fr. besomt komen de visserijprodukten hier echter voor 8,2 % in tussen. De invoer van vis, schaal- en weekdieren drukt dus proportioneel gezien tamelijk zwaar op de Franse buitenlandse handelsbalans. Het is duidelijk dat deze cijfers stof zullen geven aan diegenen die de invoer van vis en visprodukten wensen te drukken en de eigen productie te stimuleren.

Dat Frankrijk, niettegenstaande zijn tamelijk uitgebreide visserijvloot, waaronder een belangrijke diepzeevloot, in de sektor van de visserijprodukten, zo een grote deficitaire buitenlandse handelsbalans heeft, vindt een grote oorzaak in het feit dat de Franse eigen aanvoer zeer eenzijdig is en men voor de fijne dure vis voornamelijk aangewezen is op invoer.